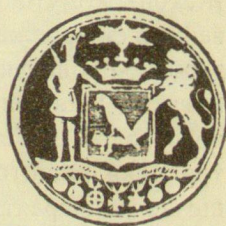

лица по единъ екземпляръ, сжщо и на тритѣ черкви въ града, като запази единъ екземпляръ за себе си и единъ предаде на Добри Желѣзкова. Селимински забелязва при това, на български (не на грѣцки): „Завѣщаніе-то ми ви ся про-возжда само какъ-то е основано, защо-то имоти-тѣ сега не можтъ да ся забѣлѣжатъ, като неопредѣлени. Това ви ся извѣстява отъ сегина, за да познайте мои-тѣ послѣдни распо-ложенія къмъ-то наше-то отечество. Това да предадете и на сички-тѣ други наши съотечественици. — Докторъ Селимински“.

Това завещание е подпечатано на края съ собствения печатъ на Селимински, приготвенъ, изглежда, специално за случая, или най-малкото по този поводъ. И тукъ ние откриваме нѣщо чудновато у застарѣлия патриотъ, което поставя въ любопитно освѣтление самочувствието му презъ това време. Именно, печатътъ представя ново-съставения гербъ на Селимински, съ подборъ на емблеми, които трѣбва да подчертаятъ благородното му потекло, националнитѣ му идеали и религиознитѣ му убеждения. Върху карминено-червенъ кржгълъ фонъ стоятъ въ изпъкнала форма следнитѣ образи въ бѣло. Въ срѣдата: квадратенъ щитъ съ хералдичната фигура на соколъ, кацналъ на ржка и привързанъ къмъ нея съ верижка на крака си — белегъ на знатно потекло на Селимински отъ старъ соколарски родъ. Отъ лѣво: войникъ съ украсена висока шапка, съ гола сабя при рамо, въ дѣсната ржка, и съ опрѣна на щита лѣва ржка — белегъ на свободното отечество. Отъ дѣсно: емблемата на българското народно знаме отъ Кримската война — лѣвъ, изправенъ на задни нозе, който държи съ предни нозе самия щитъ. Надъ щита: българската корона, върху която стои висшиятъ белегъ на битието, на Бога, на Светата троица, както я знаятъ всички религии, та и християнската, — именно трижгълникъ, окржженъ съ лжчисти зари въ всички посоки (— за него Селимински говори обстойно въ студията си по българския черковенъ въпросъ отъ 1862 г.). Подъ щита: извита тѣсна лента, съ надписъ „Иванъ Селиминскій“, на която висятъ седемѣтъ руски, грѣцки и ромънски ордени и медали, получени отъ доктора като отличие за разнитѣ му заслуги.

28. Печатътъ на д-ръ Селимински.